

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep,
0030 Oslo

Oslo, torsdag, 1. november 2012
Vår ref.: 902/ANE
Deres ref: 201005722- /TAJ

Høringsuttalelse:

INFOFLYT-UTVALGETS RAPPORT

Det vises til høringsbrev av 27.06.2012. Juss-Buss takker for tilliten som høringsinstans.

1. Innledning

Juss-Buss er en frivillig rettshjelpsorganisasjon, drevet av studenter tilknyttet Universitetet i Oslo. Vi har over 50 saksmottak i fengsel hvert år og får årlig over 500 henvendelser vedrørende straffegjennomføring. Gjennom vårt arbeid har vi opparbeidet oss bred erfaring på området.

2. Generelt

Juss-Buss har lenge sett på Kriminalomsorgens registrering og bruk av opplysninger i INFOFLYT-systemet med bekymring. Flere aktører har, i likhet med oss, ved gjentatte anledninger stilt spørsmål ved hvordan et rundskriv på et tvilsomt hjemmelsgrunnlag kan sies å oppfylle legalitetsprinsippets krav til en klar lovhjemmel. Vi er derfor positive til at Justisdepartementet omsider har tatt på alvor den kritikken som er rettet mot INFOFLYT-systemet ved å nedsette et utvalg for å utrede systemet med sikte på å foreslå et hensiktsmessig og forsvarlig regelverk.

Juss-Buss' erfaring er at INFOFLYT fratrukker den registrerte innsattes muligheter for soningsprogresjon. Vi opplever at nesten samtlige av de registrerte får sine muligheter avskåret av kriminalomsorgens vide skjønn i sikkerhetsvurderinger. Det finnes også eksempler på at registreringen i seg selv har vært beslutningsgrunnlag for vedtak. Vår erfaring er at innsatte under INFOFLYT-regimet således er fratatt sine muligheter for soningsprogresjon samt sine muligheter til å etterprøve legaliteten av særdeles inngripende vedtak.

Videre opplever de innsatte en maktesløshet under et regime hvor de blir stigmatisert. Denne mistenkeliggjøringen kan ikke være i tråd med straffens rehabiliterende formål, snarere tvert i mot.

Selv om det nå foreligger en utredning, vil Juss-Buss likevel bemerke at det ikke bare er kritikkverdig, men også etter vår mening uholdbart, at INFOFLYT-systemet ble praktisert i nært åtte år før det ble besluttet grundig utredet. Det forelå kritikk fra blant andre Sivilombudsmannen (SOM), Datatilsynet, FNs arbeidsgruppe mot vilkårlig fengsling og Riksrevisjonen før en utredning ble satt i gang. De etterlyste nødvendige endringer er fremdeles ikke gjennomført.

Juss-Buss er kritiske til en opprettholdelse av INFOFLYT, og mener at systemet burde avvikles. Vi ønsker likevel å fremme våre merknader til en eventuell opprettholdelse, da vi mener det må stilles strenge krav for å ivareta en viss grad av forsvarlighet under et slikt system.

3. Klar lovhjemmel

Juss-Buss' erfaringer underbygger et klart behov for et tydelig regelverk som legger til rette for kontrollmuligheter og forutberegnelighet for de innsatte. Vi mener INFOFLYT, slik det har vært praktisert, ikke har vært i overensstemmelse med grunnleggende prinsipper om personopplysningsvern, både på nasjonalt og internasjonalt nivå. Utvalgets forslag som nå foreligger, er heller ikke egnet til å oppfylle de krav til rettslig regulering som oppstilles i blant annet SP art. 17 og EMK art. 8.

I forlengelsen av dette omfatter INFOFLYT utveksling av sensitive personopplysninger som får alvorlige konsekvenser for den innsattes soningsprogresjon. Juss-Buss har møtt flere innsatte som på bakgrunn av registrering i INFOFLYT konsekvent nektes alle former for innvilgelser under straffegjennomføringen. På den bakgrunn representerer registrering i INFOFLYT en beslutning av inngripende karakter da innsatte risikerer å bli underlagt et langt mer restriktivt kontrollregime.

Dersom staten skal gjøre inngrep overfor en borger kreves det et klart hjemmelsgrunnlag. Juss-Buss mener at forslaget til rettslig regulering som legges frem i høringsforslaget ikke oppfyller dette kravet. Dette til tross for at utvalget eksplisitt uttaler at det har vært et mål å gjøre hjemmelsgrunnlaget klart.

3.1. Merknader til foreslått § 4f til straffegjennomføringsloven

Formålet med INFOFLYT-system er å ”forebygge, forhindre og bekjempe alvorlig kriminalitet, jfr. ny § 4f.”

Informasjonsutvekslingens formålsangivelse ses i sammenheng med rollefordelingen mellom kriminalomsorgen og politiet. Juss-Buss kan slutte seg til at det er kriminalomsorgens anliggende å motvirke kriminalitet, men da gjennom rehabilitering og arbeid med tilbakeføring til samfunnet. Etter straffegjennomføringsloven (strgjl.) § 3 første ledd annet punktum, skal straffegjennomføringen fremme domfeltes tilpasning til samfunnet. Sikkerhetsaspektet knytter seg til selve «gjennomføringen av reaksjonen», jfr. første punktum. Det blir med dette tydelig at kriminalomsorgens rolle er å fungere

som en rehabiliterende instans som opererer innen rammene av hva som er å anse som sikkerhetsmessig forsvarlig. Vi mener derfor kriminalomsorgen bare skal «forebygge» og «hindre», men ikke også «bekjempe alvorlig kriminalitet». En slikt offensiv og foroverlent virksomhet tilligger påtalemyndighetene som driver etterforskning og straffeforfølgelse. Juss-Buss mener forslaget til ny § 4f tar sikte på å gi også kriminalomsorgen denne formen for myndighet.

Av hensyn til den innsattes rettssikkerhet, bør oppgaver som har motstridende natur ikke sammenblandes. Det er nettopp i denne rolleforskyvningen Juss-Buss' grunnleggende skepsis til INFOFLYT-systemet ligger.

Juss-Buss er videre bekymret for konsekvenser av ordlydens vidtrekkende karakter. Etter vårt syn er ikke § 4f tilstrekkelig konkret, eller avgrenset. Hva som omfattes av "alvorlig kriminalitet" er ikke definert. De vide rammene som trekkes opp med bestemmelsen, åpner for at alt som kan tenkes å forebygge alvorlig kriminalitet, kan omfattes. Vi er av den oppfatning at § 4f bidrar til vilkårlighet og uklarhet. En klar definisjon med en nærmere angivelse, vil styrke de innsattes forutberegnelighet samt i større grad sikre en konsekvent praksis mellom anstaltene. Juss-Buss mener en mulig løsning kunne vært å gradere alvorlighet ut fra strafferammen på det konkrete straffebud mistanken baserer seg på, en modell liknende systemet i straffeprosesslovens kapittel 7.

3.2. Overordnede merknader til foreslag om nødvendighetskrav

Utvalgets forslag til forskriftens § 2 oppstiller krav til nødvendighet for å behandle opplysninger i INFOFLYT.

Juss-Buss mener at bestemmelsens første ledd legger opp til en alt for vid og skjønnsmessig vurdering. På bakgrunn av INFOFLYTs inngripende virkning for den registrerte, mener vi at et nødvendighetskrav forutsetter klare retningslinjer for hva som kan betegnes som nødvendig.

Når det gjelder vilkåret i bokstav c er formålet med behandlingen særdeles lite konkretisert, og det må følgelig stilles skjerpede krav til vurderingen av hva som må forstås som nødvendig. Videre vises det til drøftelsen under punkt 3.1. om at dette er en oppgave som ligger utenfor kriminalomsorgens arbeidsområde.

Videre oppstiller § 2 tredje ledd krav om «objektive holdepunkter for å anta at vilkårene der er oppfylt». Objektive holdepunkter tilsier at holdepunktene ikke utelukkende kan være subjektive, men utover dette stilles det verken opp beviskrav, krav til kvalitet, eller krav til troverdighet. Dette forutsetter etter Juss-Buss' syn en bevisvurdering som ikke er forenelig med kriminalomsorgens oppgave, se mer om dette under punkt 3.3. Videre synes det etter vår mening stridende mot en objektiv vurdering å basere forutsetningen for behandling på den behandlingsansvarliges formodninger, jfr. formuleringen «å anta».

3.3. Merknader til forslag om behandlinger for opplysninger om tredjepersoner i INFOFLYT

Utvalget statuerer rettslig grunnlag for behandling av opplysninger om tredjepersoner i INFOFLYT i strgjfl § 4f jfr. forslag til forskrift § 2 bokstav a-c.

I rapportens punkt 8.1.7 påpeker utvalget at bestemmelsen ikke tar sikte på å endre kriminalomsorgens kjerneoppgaver, men at muligheten til å registrere tredjepersoner i tilfeller hvor innsatte er involvert skal være tilstede. Utvalget inntar sitt standpunkt til tross for at det i Prop. 151 L (2009-2010) fremgår at departementet mener at registrering av tredjepersoner er en politioppgave.

Juss-Buss stiller seg kritisk til utvalgets standpunkt som er i klar konflikt med departementets vilje. Videre mener Juss-Buss at det, til tross for at forslaget ikke er ment som en endring av kriminalomsorgens kjerneoppgave, i realiteten nettopp vil innebære dette. En forskyvning av kriminalomsorgens rolle mot politiets oppgaver som etterforskende instans er uheldig. Den tiltenkte rollefordelingen mellom politiet og kriminalomsorgen fra lovgivers side bør ikke rokkes ved. Adgangen til å registrere opplysninger som omhandler tredjepersoner uten tilknytning til kriminalomsorgen, og samtidig åpne opp for at kriminalomsorgen skal få en betydelig rolle i politiets kriminalitetsbekjempende virksomhet, er Juss-Buss, som nevnt ovenfor, svært skeptiske til.

4. Opplysningenes fullstendighet og kvalitet

4.1. Generelle bemerkninger

Juss-Buss mener at personvernlovgivningens krav om opplysningenes fullstendighet og kvalitet er en grunnleggende forutsetning for å anvende et system som INFOFLYT. For at beslutningene ikke skal fattes på ufullstendige eller feilaktige grunnlag, er det avgjørende at opplysningene er relevante, korrekte og fullstendige i forbindelse med det formål de skal benyttes til. Opplysningene i INFOFLYT-systemet danner grunnlag for beslutninger som er av inngripende betydning for den innsatte. Videre mener Juss-Buss at innsyn må gis i størst mulig utstrekning. Generelt vil retten til innsyn bidra til å sikre mot myndighetsmisbruk og gir også den registrerte en mulighet til å avdekke og imøtegå feilaktige opplysninger om seg selv.

Juss-Buss kjenner for eksempel til en innsatt som satt på isolasjon i over to måneder uten å få vite hvilke opplysninger som dannet beslutningsgrunnlaget for dette. Umiddelbart etter at vedkommende fikk innsyn i opplysningene som lå til grunn for vedtaket, kunne han motbevise dem. Dette belyser behovet for innsyn i saksdokumenter som omhandler en selv.

Vi mener at det må oppstilles strenge krav til opplysningenes fullstendighet og kvalitet samt øvrige rettsikkerhetsgarantier som vil kunne fange opp feil slik at man unngår tilfeller som det overnevnte.

4.2. Merknad til bruken av opplysninger som ikke er verifiserte

Juss-Buss er kritiske til forslaget om å tillate bruk av ikke-verifiserte opplysninger. Vi mener at kravene til opplysningenes kvalitet som følger av den foreslåtte forskriftens § 3, ikke er tilstrekkelig for å sikre at beslutninger om den innsatte ikke treffes på et ufullstendig eller feilaktig grunnlag. I bestemmelsens tredje ledd fremgår det at også ikke-verifiserte opplysninger kan behandles. Dette åpner for en bruk av opplysninger som for eksempel kan være rykter i kriminelle miljøer, subjektive inntrykk fra en etterforsker, eller ensidige saksfremstillinger fra uvenner av den innsatte. Bruk av slike opplysninger kan etter forslaget besluttes *«dersom det er nødvendig ut fra formålet med behandlingen»*. Premissen for dette er altså sammenfallende med det ovenfor omtalte nødvendighetskravet, som er en grunnleggende forutsetning for å behandle opplysninger i dette systemet overhodet.

På denne bakgrunn ser første og annet ledd i foreslått § 3 ut til å være uten noe reelt innhold, og synes kun å fungere som en henvisning til eksistensen av viktige personvernprinsipper som kan fravikes ved INFOFLYT-behandling. I tillegg ligger det i disse opplysningenes natur at de ofte har fremkommet i politiets etterforskning, for eksempel fra informanter, noe som vil unnta disse opplysningene fra kontroll. Se mer om dette under punkt 4.3.2.

Juss-Buss er enige i utvalgets vurdering om at det er behov for en vesentlig kompetansebygging dersom kriminalomsorgen skal kunne bli rustet til å foreta kvalitetssikring av opplysninger og risikovurderinger. Etter vår erfaring har kvaliteten på sikkerhetsvurderinger med INFOFLYT-opplysninger som beslutningsgrunnlag vært for dårlige, da slike vurderinger ligger utenfor kriminalomsorgens kompetanse. Denne oppfatningen sammenfaller med Kriminalomsorgens egen vurdering, jfr. rapportens punkt 7.4.2. I motsetning til utvalget har vi derfor problemer med å se hvordan en felles oppfatning mellom politiet og kriminalomsorgen om sikkerhetstrusselen vil sikre riktige vurderinger og vedtak. Vi mener derfor at problematikken ved bruk av ikke-verifiserte opplysninger ikke vil kunne avhjelpes av det samarbeid mellom behandlingsansvarlig og politiet som den foreslåtte forskriftens § 5 gir anvisning på.

Videre er Juss-Buss positive til at det foreslås en fast gjennomgang av opplysningene i forslag til forskrift § 10 annet ledd. Men selv om dette til en viss grad potensielt kan avdekke klanderverdig bruk av ikke-verifiserte opplysninger, er heller ikke dette i nærheten av å kunne forsvarliggjøre § 3 tredje ledd. Den innsattes rettssikkerhet må ikke bero på plassering i en kontrollsyklus. Opplysningene må til enhver tid være verifiserte.

Dersom det først besluttes at et informasjonssystem som INFOFLYT fortsatt skal praktiseres, mener Juss-Buss at det må oppstilles strenge og konkrete krav til opplysningenes kvalitet, og at premissen for bruken av systemet ikke i seg selv skal kunne danne det nødvendige grunnlag for bruk av ikke-verifiserte opplysninger. Et slikt unntak fra grunnleggende personvernprinsipper kan utelukkende rettferdiggjøres der hvor det er strengt og umiddelbart nødvendig. På bakgrunn av dets lite konkrete formålsangivelse, mener vi INFOFLYT-systemet ikke oppfyller dette nødvendighetskravet. Juss-Buss mener at tredje ledd i den foreslåtte forskriftens § 3 må fjernes.

4.2. Merknader til den innsattes innsynsrett

4.2.1. Innsyn

Juss-Buss er svært kritisk til at man legger opp til å bruke politiregisterlovens bestemmelser om innsyn tilsvarende anvendelse i personopplysningsbehandling under straffegjennomføringen. Det er uakseptabelt at innsatte under soningen skal underlegges et kontinuerlig etterforskningsregime etter mønster fra politiregisterloven.

I en soningssituasjon er den innsatte under kontinuerlig overvåkning og oppsyn, og formålet med registreringen er mindre målrettet og mindre avgrenset enn hva som vil være tilfelle ved straffeforfølgning. Registrering av opplysninger i INFOFLYT vil derfor kunne foregå med en langt høyere frekvens enn registrering av opplysninger under en vanlig etterforskning og i det hele tatt på bakgrunn av et mye tettere forhold til den registrerte. Juss-Buss mener at dette taler klart for å gi INFOFLYT-registrerte rett til innsyn på et helt annet nivå enn de som er under etterforskning og straffeforfølgning. Innsyn må være en hovedregel med en ytterst snever unntaksadgang angitt i konkrete holdepunkter.

Videre mener Juss-Buss at politiregisterloven § 49 fjerde ledd gir anvisning på en behandling som i sin helhet kan unntas fra innsattes innsynsrett. Bestemmelsens første alternative vilkår er sammenfallende med formålet med den foreslåtte forskriften. Følgelig blir det alltid mulig å hevde at det er grunnlag for å unnta innsyn ved behandling i INFOFLYT. Også alternativ tre vil det alltid være mulig å påberope, da denne regulerer en adgang til å unnta innsyn under ”*hensyn til videre straffegjennomføring*”. Videre vil en anvendelse av denne bestemmelsen avskjære Datatilsynets påleggskompetanse, se mer om dette under punkt 4.3.2.

Det er mulig utvalget har ment at en direkte henvisning til politiregisterlovens § 49 legger opp til en praksis hvor man skal ha et bevisst forhold til innsynsretten, men vi frykter at en så vid adgang til å nekte innsatte innsyn, vil gi grobunn for en fortsatt praksis der hvor det er innsynsnekt som er hovedregelen, og innsynsbegjæringer tatt til følge i beste fall blir rent unntaksvis.

Juss-Buss mener at regelverket bør utformes slik at innsyn er en hovedregel det ikke kan gjøres unntak fra. Det vises til drøftelsen overfor under punkt 3.1., og dersom det er snakk om informasjon fengselet kan bruke for å fatte vedtak, er en ufravikelig innsynsrett for den innsatte etter vår mening det eneste akseptable.

4.2.2. Partsinnsyn

Adgang til innsyn reguleres nærmere i forskriften § 9. § 9 tredje ledd gjør forvaltningsloven § 18 og 19 om partsinnsyn gjeldene med de unntak som følger av strgf. § 7 første ledd bokstav c.

Juss-Buss erfarer at behov for innsyn særlig oppstår når en innsatt får avslag på for eksempel søknad om permisjon, samtaler med nærstående utenfor fengselet, eller prøveløslatelse, eller for eksempel blir

besluttet isolert eller overført til fengsel med høyere sikkerhetsnivå. Negative vedtak begrunnet i risikovurdering med henvisning til registrering i INFOFLYT gjør innsyn avgjørende i klageomgangen. Strgfjl. § 7 første ledd bokstav c hjemler en vid og skjønsmessig adgang til å unnta enkelte dokumenter og opplysninger fra innsyn, og Juss-Buss mener at en slik utforming er uheldig. Bestemmelsen gir KSF gjennom rundskriv 2/2005 pkt. 8 full adgang til å innta innsynsnekt som hovedregel, videre gis det heller ingen anvisning på at innsynsbegjæring skal vurderes konkret. Forvaltningsrettens utgangspunkt om at dokumenter skal gjøres tilgjengelig for partene, avslås i praksis kategorisk. Juss-Buss mener også her at innsyn bør være en klar hovedregel. Her må adgangen til en eventuell innsynsnekt være snever, og kun gis etter en konkret avveining av partenes behov for innsyn. Det bør være en skjerpet plikt til å begrunne nektelse av innsyn ved beslutninger av inngripende karakter slik som tilfellet er her. Det kontradiktoriske prinsipp bør også på straffegjennomføringens område gjøre seg gjeldende.

4.3. Kontrollordning

Juss-Buss er enige med utvalget om at det er behov for løpende kontroll med saksbehandlingen i INFOFLYT. Et kontrollsystem som sikrer at opplysningene er korrekte er en grunnleggende forutsetning for eksistensen av et system som INFOFLYT. Det er behov for et uavhengig tilsynsorgan som tilfredsstillende krav som reiser seg av både personverndirektivet, rammebeslutningen, og som er fast slått av Den Europeiske menneskerettighetsdomstolen (EMD).

Vi slutter oss imidlertid ikke til vurderingen av dagens kontrollordning som tilstrekkelig. Dette vil begrunnes i det følgende.

4.3.1. Merknad til forslag til klageorgan

Juss-Buss mener det ikke er tilstrekkelig å basere tilsyn på ”tydeligere lederforankring” og ”på linjeansvaret”, jfr. rapportens punkt 8.1.3. Å gjøre Justisdepartementet til klageorgan for avgjørelser truffet av KSF, slik det foreslås i utvalgets forslag til forskrift § 14, er etter vårt syn er uproblematisk, men en slik tradisjonell ordning er etter vår mening ikke tilstrekkelig. Det er her behov for en tillitsfremmende kontrollordning, noe som krever en uavhengig, kritisk og kompetent aktør.

4.3.2. Merknader til foreslått § 4h til straffegjennomføringsloven

På bakgrunn av klageorganets overfor omtalte manglende uavhengighet, mener Juss-Buss det er avgjørende at Datatilsynet har alle sine virkemidler i behold ved behandling av INFOFLYT-saker. Det er derfor uheldig at utvalgets forslag til ny § 4h annet ledd gir politiregisterloven § 60 anvendelse for opplysninger som politiet har utlevert til kriminalomsorgen, da denne bestemmelsen avgrensner Datatilsynets mulighet til å pålegge innsyn i politifaglige vurderinger. Datatilsynet kan derfor ikke alene innfri krav til et uavhengig kontrollorgan. At avslag på begjæring om innsyn fra politiets side med dette blir endelig, er etter Juss-Buss` syn uholdbart.

Juss-Buss mener videre at det ikke er en holdbar begrunnelse at et felles regelverk vil gjøre det enklere for politiet å utlevere opplysninger til kriminalomsorgen. Det faktum at politiet ikke kan stole på hvorvidt informasjon som oversendes kriminalomsorgen behandles betryggende bør etter vårt syn heller avhjelpes på annen måte som ikke går på bekostning av en tilsynsordning. Kriminalomsorgens rutiner og kompetanse bør styrkes slik at en grunnleggende rettssikkerhetsgaranti som en tilsynsordning representerer ikke undergraves.

Juss-Buss mener at heller ikke Sivilombudsmannens kontroll med forvaltningen, bidrar til å begrunne en kontrollordning basert på eksisterende ordninger. Sivilombudsmannen vil ikke kunne gi den innsatte en effektiv overprøvingsmyndighet, da han er avskåret fra å videreformidle den informasjonen han får tilgang til. Hans kompetanse begrenser seg til å avsi rådgivende uttalelse rettet mot det aktuelle forvaltningsorganet. Sivilombudsmannen begrensede mandat gjør hans overprøvingsmulighet utilstrekkelig når det gjelder saker vedrørende INFOFLYT.

4.3.3. Skjult advokat

Juss-Buss slutter seg ikke til utvalgets vurdering i rapportens punkt 8.3.1. om at ordningen med skjult advokat ikke er innført for sivile saker, og derfor ikke kan anvendes utenfor straffeprosesslovens område. Vi mener de inngripende konsekvensene for den innsatte i stor grad burde gjøre gjeldende de samme hensyn som i en straffeprosessuell sammenheng. Behandlingen av slike opplysninger kan være like betydningsfulle for en innsatt som søker om prøveløslatelse, som for en person under tiltale. Juss-Buss mener derfor at det er kritikkverdige at utvalgets drøftelse om dette emnet begrenser seg til å avvise et slikt behov med overnevnte begrunnelse i tillegg til en knapp bemerkning om at innsynssakene tilknyttet INFOFLYT ikke er av stort nok omfang til å innføre en ny ordning.

Juss-Buss mener i motsetning til utvalget at skjult advokat etter mønster fra straffeprosessloven § 100a hadde vært et godt alternativ. En skjult advokat med adgang til innsyn og kontroll ville kunnet avhjulpet noen av problemene med en manglende kontrollordning og bidratt til å ivareta den innsattes rettssikkerhet.

5. Registrering

Juss-Buss er positive til at det i forslag til forskrift § 8 settes restriksjoner på tilgangen til INFOFLYT-opplysningene. Vi er, i likhet med utvalget, av den oppfatning at flagget i KOMPIS bør erstattes slik at det bare er de autoriserte ansatte som har kjennskap til at den innsatte er registrert i INFOFLYT. Mange innsatte føler seg på bakgrunn av sin INFOFLYT-registrering mistenkeliggjort av de ansatte i fengslet, og det kan vanskelig sies å finnes gode grunner til at denne informasjonen skal være tilgjengelig for alle ansatte. Den bør for eksempel kunne skjules for fengselsbetjenter. Vi slutter oss derfor til forslaget om å fjerne INFOFLYT-flagget i KOMPIS.

6. Administrative konsekvenser

Juss-Buss deler utvalgets oppfatning i rapportens punkt 9.2. om at det vil være svært vanskelig å få til et velfungerende INFOFLYT uten noe tilførsel av personell, betydelig kompetanseoppbygning og etablering av strukturert samarbeidsfora. I tillegg til at behovet for å innføre et databasert saksbehandlingssystem med tilstrekkelig sikkerhet er stort.

7. Øvrige merknader

7.1. Kompetanse

Juss-Buss mener INFOFLYT-systemet forutsetter god kompetanse, og er derfor positive til at det foreslås betydelige ressurser til kompetansebygging i utvalgets punkt 8.2.1. Samtidig innebærer denne erkjennelsen grunnlag for bekymring, da det er snakk om etater i en allerede presset økonomisk situasjon. Vi kan vanskelig se for oss at det vil bevilges betydelige ressurser til et system av et alt i alt lite kvantitetsmessig omfang. Opprettelsen av det nye regelverket for å opprettholde INFOFLYT må derfor være klart betinget av tilførsel av nødvendige ressurser.

7.2. Taushetsplikt § 4g - Utlevering av personopplysninger til politiet og påtalemyndigheten

Strgfl § 4g gir kriminalomsorgen hjemmel til å utlevere opplysninger til politiet og påtalemyndighetene til formål som nevnt i §§ 4c og 4f uten hinder av taushetsplikten i § 7 første ledd, eller dersom det er nødvendig for at politiet skal kunne forta en risikovurdering.

Unntak fra taushetsplikt oppleves som et tillitsbrudd for den innsatte. Velfungerende soningsforhold og innsattes mulighet for en vellykket resosialisering forutsetter et tillitsforhold til fengslenes ansatte. Utstrakt mulighet for å gjøre unntak fra taushetsplikten er ikke i tråd med straffegjennomføringens formål, som omtalt under punkt 3.1. Kriminalomsorgen er ikke egnet til å foreta den bevisvurderingen og kvalitetssikring av informasjon som utvalgets lovforslag forutsetter. Juss-Buss frykter en utstrakt omgåelse av taushetsplikten og et svekket tillitsforhold mellom tilsatt og innsatt.

6.3. Krav om lovs form

Beslutninger som går på bekostning av sentrale personvernspinsipper bør det ikke være mulig for regjeringen å endre gjennom nye forskrifter. I utvalgets forslag angis for eksempel hva som er tilstrekkelig for at kriminalomsorgen "kan" behandle personopplysninger i forskrift. Ved beslutninger som alene vil være utslagsgivende i en risikovurdering, mener Juss-Buss at de hensyn som skal vektlegges konkret bør oppstilles i lovs form, og ikke forskrift. På denne måten vil den demokratiske lovgivningsprosessen forhindre at forskrifter endres i tråd med politiske skifter.

* * *

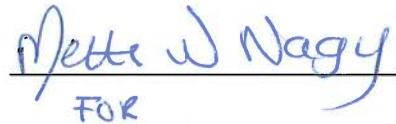
Med vennlig hilsen
Fengselsgruppa på Juss-Buss,

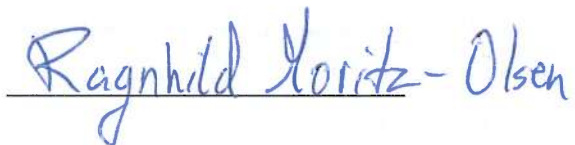
Thea Sjuve Johansen

Peder Christian Borgenheim

FOR
Hedda Larsen Borgan

Ragnhild Moritz-Olsen

Astrid Nilsen Ervik

***

Dersom departementet har spørsmål til høringsuttalelsen, kan Astrid Nilsen Ervik kontaktes på telefon 22 84 29 10.